

sobre la història i les activitats dels indians, també anomenats popularment *americanos* pel fet d'haver emigrat a les Amèriques amb l'objectiu de fer-hi fortuna, el centre suma atractius com ara la recreació d'atmosferes de l'època, els vaixells transatlàntics o els interiors de les cases indians mitjançant una sala immersiva, entre altres components. Independentment de si les Escoles Velles són el lloc adequat per a un centre d'aquest tipus (al poble hi ha moltes cases indians espectaculars, alguna de les quals potser hauria estat una seu millor i més atractiva per al visitant, a l'estil de la Casa Museu Can Font de Lloret de Mar, per exemple), cal reconèixer la gran feina feta per l'Àrea de Cultura de l'Ajuntament a l'hora de concentrar la informació i els elements distintius del llegat indià, de vegades amable i d'altres envoltat de polèmica, però, sens dubte, farcit de records evocadors d'una època i d'un munt d'històries de famílies aventureres.

LA Cerdanya

Text i foto > SANDRA ADAM AUGER

Urús restaura la torre de la Presó

El terme municipal d'Urús comprèn el despoblat de Vilagrau, situat al serrat de les Boïgues, on es conserva l'església de Sant Grau i una part d'una fortificació medieval coneguda amb el nom de «torre de la Presó» o «torre del Puig d'Urús».

El passat 2022, en el marc del Pla de Monuments de la Diputació de Girona, es va fer una intervenció arqueològica a la torre de la Presó. L'arquitecte Joan Albert Adell va redactar el projecte de consolidació de les restes i de rehabilitació del conjunt. Aquesta fortificació medieval data del 1285, moment en què l'indret era una possessió del monestir de Cuixà. L'any 1949, la torre de la Presó va ser declarada bé cultural d'interès nacional (BCIN) i en els darrers anys havia viscut un procés de degradació considerable: nombroses pedres se n'havien després i a poc a poc el conjunt perdia altura. Gràcies a la intervenció que s'hi va fer, se n'han pogut consolidar les restes, tot conservant part dels murs de pedra calcària local lligada amb morter de calç, que

arriben a fer prop de dos metres de gruix.

Es tracta d'una intervenció necessària, que ha permès consolidar una part del patrimoni del municipi.

Un portal forjat a mà a Talltorta

L'any 2018, durant l'alcaldia de Bartomeu Baqué, l'Ajuntament de Bolvir va comprar al Bisbat d'Urgell l'edifici de la rectoria de Talltorta amb la intenció de fer-hi un centre d'interpretació de les pintures barroques de l'església de Sant Climent, que són a tocar.

Enguany, les obres d'aquest espai arriben a terme, i de moment ja se'n pot veure l'exterior, en què, a més de la restauració mateixa de l'edifici, destaca el portal que tanca l'espai, realitzat pel forjador artesà i escultor cerdà Juli Ríó.

Ferro, acer inoxidable i fusta són els materials utilitzats en aquest portal, que s'inspira en l'entorn. Al capdamunt, una carlina forjada en ferro amb una pàtina de llautó que li dona un to daurat recorda la tradició de penjar aquest card pirinenc a les portes cerdanes per protegir la casa de plagues, malalties i desgràcies, i també espantar els esperits i les bruixes. Els tiradors s'inspiren en les arrels dels arbres i metafòricament, les arrels que ens lliguen a la comarca. Sota les formes sinuoses i rectes que s'alternen a la part superior, la fusta de cirerer, d'una gran resistència, en cobreix la part inferior. En total, quatre-cents quilos d'obra d'art.

>> El portal de la rectoria de Talltorta, obra de Juli Ríó.

LA GARROTXA

Text > JOAN SALA

Obres de millora en un parc emblemàtic d'Olot

El parc Nou és un dels espais més estimats i freqüentats pels olotins des de fa una vuitantena d'anys, que va ser quan la torre Castanys i els seus jardins van passar a ser municipals. Ara ja no és un lloc allunyat del centre, ja que les noves construccions i els barris que han anat apareixent li donen una proximitat que no tenia en èpoques passades. La torre va ser projectada per l'arquitecte barceloní Josep Fontserè, i havia estat una magnífica residència estiuenca rodejada d'uns espaiosos terrenys de quasi trenta-dos mil metres quadrats, enclosos en una alta paret de tanca, que continua igual com en els seus orígens. Cal fer una actuació decidida a tot el conjunt, ja que amb el pas dels anys i de la gent ha sofert desperfectes, especialment en la vegetació. Darrerament, a més, hi ha fet estralls la papallona del boix.

>> El parc Nou d'Olot, amb la torre Castanys. (Foto: QUIM ROCA)

El centre integral de residus

Sembla que la planta de tractament de residus de la Garrotxa ha de ser una realitat després d'anys de buscar-hi una ubicació definitiva, que finalment serà el clot de les Mules, on ja hi ha l'abocador actual. Durant anys, el Consell Comarcal hi ha buscat una ubicació, que semblava que seria al municipi de Sant Jaume de Llierca, però farà un any que el Consorci de Medi Ambient i Salut Pública de la Garrotxa va proposar construir una planta de gasificació dins les instal·lacions de l'abocador actual, al municipi de Beuda, i s'espera que aquest centre integral de residus estigui construït l'any 2024. Confiem que la previsió es compleixi.